

РЕШЕНИЕ

№ 22146

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1530** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на Л. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ-26 от 30.01.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП- [населено място], с което е оставена без разглеждане жалбата й с вх. № 70-00-2360/10.12.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0055116/28.06.2024 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Искането е за отмяна на постановеното решение, като жалбоподателката твърди, че не е получила постановление за отмяна на обезпечителните мерки и наложените такива не са вдигнати, задълженията не са в размера, в който административният орган е приел.

Ответникът –Директор на Териториална дирекция на НАП–С., чрез процесуалния си представител юрк. В., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, установи от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че срещу Л. Г. Г. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. по описа на ТД на НАП С., за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания. Със Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С170022-048-0062306/09.05.2017 г., на жалбоподателката са присъединени публични вземания в общ размер на 20 247,08 лв., в т.ч. главница в размер на 13 867,09 лв. и лихва в размер на 6379,99 лв.

За обезпечаване на установени и изискуеми публични задължения по изпълнителното дело, публичният изпълнител, при ТД на НАП С., е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. № С190022 -022-0118291/12.12.2019 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „УниКредит Булбанк“ АД, „Първа инвестиционна банка“ АД, „Обединена българска банка“ АД, както и запор върху моторни превозни средства: лек автомобил марка „О.“, модел „К.“ и лек автомобил марка „Фиат“, модел „Мултипла“.

С Разпореждане с изх. № С200022-035-0150370 от 10.01.2020 г. на основание чл. 225 от ДОПК производството по изпълнителното дело е било частично прекратено поради изтекъл абсолютен давностен срок по събиране на публични вземания в размер на 997,98 лв.

Последвало е издаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210022-022-0014851/02.03.2021 г., с което е предприета обезпечителна мярка запор върху моторно превозно средство - лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Т.“.

На 28.06.2024 г. с Разпореждане за присъединяване с изх. №С240022-105-0279896/28.06.2024 г. на жалбоподателката е присъединено вземане в размер на 18 656,58 лв., произтичащо от издаден Ревизионен акт №Р-22220423005005-091-001/19.03.2024 г., с който са определени задължения за данък върху добавената стойност и за данък върху доходите на физическите лица. Размерът на задълженията е определен към датата на издаване на цитираното разпореждане, а именно - 28.06.2024 г.

С цел обезпечаване на вземането е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С240022-022-0055116/28.06.2024 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С.- С. Ч., с което като обезпечителна мярка е наложена възбрана на следните недвижими имоти: 1. жилищна сграда, едноетажна жилищна сграда 32,00 кв.м., находяща се в [населено място], СО, район „Нови Искър“, м. През линията №4, състояща се от две стаи, заедно с мазе и външна тоалетна, площ 32,00 кв.м., находящ се в [населено място], [община], област С., местност През линията, с граници: имот №005098 - полски път на СО, имот №004084 - полски път на СО, имот №005073 - нива на Д.П.К., №005072 - нива на С.М.Я. и С.Н.Г., имот №005068 - нива на Б.И.П., придобит с нотариален акт №16148 от 27.04.2010 г., акт №167, том XL, дело №9021; 2. гараж, Гараж със застроена площ от 28 кв. м., площ 28 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област С., местност През линията, с граници имот №005098 - полски път на СО, имот №004084 - полски път на СО, имот №0005073 - нива на Д.П.К., имот №005072 - нива на С.М.Я и С.Н.Г, имот №005068 - нива на Б.И.П., придобит с нотариален акт № вх. регистър 16148 от 27.04.2010 г., акт №167, том XL.

На 10.12.2024 г. е подадена жалба с вх. № 70-00-2360/10.12.2024 г. до директора на ТД на НАП С. срещу издаденото ПНОМ, като с Решение № ПИ-26 от 30.01.2025 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата е оставена без уважение.

За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220423005005-020-001/18.08.2023 г. е възложено извършването на ревизионно производство на лицето Л. Г. Г.. Издадени са и ЗИЗВР № Р-22220423005005-020-002/25.10.2023 г. и ЗИЗВР № Р-22220423005005-020-003/27.11.2023 г.

На 19.03.2024 г. е издаден Ревизионен акт № Р-22220423005005-091-001, срещу който е подадена жалба с вх. №23-22—598/22.04.2024 г. до директор на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. С Решение № 870 от 25.06.2024 г. издадено от директора на дирекция ОДОП С., издаденият РА е отменен в оспорваната част на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2022 г. в размер на 4 044,00 лв. и по ЗДДС за периодите от месец март 2022 г.

до месец април 2022 г. и от месец септември 2022 г. до месец декември 2022 г. в общ размер на 11 087,91 лв., а в частта по установени задължения по ЗДДС за данъчен период месец май 2022 г., месец юни 2022 г., месец юли 2022 г. и месец август 2022 г. жалбата е оставена без разглеждане, като недопустима.

С оглед гореизложеното, Г. е подала жалба с вх. №70-00-2360/10.12.2024 г. до ТД на НАП С. срещу издаденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0055116/28.06.2024 г., с която моли за отмяна на наложените обезпечителни мерки, предвид постановеното решение за отмяна на ревизионен акт на директор на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП.

В тази връзка, с Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-024-0004546 от 24.01.2025 г. е постановена отмяната на наложените обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0055116/28.06.2024 г. Като мотиви е посочено отмяната на издадения Ревизионен акт № Р-22220423005005-091-001/19.03.2024 г. Издадено е било и Заявление за вписване, отбелязване или заличаване с изх. №С250022-153-0000378/24.01.2025 г. до Агенция по вписванията, с което иска вписване па извършената отмяна на обезпечителни мерки по Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-024-0004546/24.01.2025 г.

В издаденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0006414/24.01.2025 г., изрично е посочен актуализираният размер на задълженията, които се обезпечават, а именно - 20 597,43 лв., в т.ч. лихва в размер на 10 091,11 лв. и главница 10506,32 лв. Размерът на обезпечените задължения по обжалваното и отменено на 24.01.2025 г. постановление с изх. №С240022- 022-0055116/28.06.2024 г. е 38 501 лв. Извършена е била и справка в информационния масив на НАП, от която се установява, че жалбоподателката няма задължения към Национална агенция за приходите, произтичащи от отменения Ревизионен акт №Р- 22220423005005-091-001/19.03.2024 г.

Във връзка с подаденото до публичния изпълнител на 09.12.2024 г. искане за заличаване на погасени по давност задължения, е установено, че с подадена молба/възражение с вх. № С250022-000-0047133/27.01.2025 г., е издадено Разпореждане с изх. №С250022-137-0000715/28.01.2025 г., с което публичния изпълнител е прекратил поради изтекъл давностен срок събирането на публични вземания по изпълнително дело №160160234/2016 г, в общ размер на 60.00 лв. По отношение на останалите, публични задължения, е прието, че не е налице основание за погасяването им поради изтекъл давностен срок. Същите са в общ размер на 20 552.38 лв. към датата на издаване на разпореждането на публичния изпълнител-28.01.2025 г.

С оглед изложеното по-горе, решаващият орган е приел, че с издаденото Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250022-024-0004546/24.01.2025 г. за Г. не е налице правен интерес от оспорване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С240022-022-0055116/28.06.2024г. Решението е връчено на жалбоподателката по електронен път на 01.02.2025 г. /л.9/.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал.1 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да

се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, чрез публичния изпълнител, който ги е извършил.

Предмет на обжалване в производството приключило с решение ПИ-26/30.01.2025 г. на директора на ТД на НАП С. е било искане за отмяна на наложените обезпечения с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0055116/28.06.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Решението на директора на ТД на НАП е издадено в кръга на предоставените му от закона правомощия съгласно чл. 267, ал.2, т. 5 от ДОПК и в предписаната от закона форма, като са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали териториалния директор на ТД на НАП – [населено място] да остави без разглеждане жалбата на Г., поради липса на правен интерес. Решението е издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалноправните разпоредби.

По отношение на спорния по делото въпрос, а именно дали ли е правен интерес от оспорване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-00055116/28.06.2024 г. съдът намира следното:

При оспорване на индивидуален административен акт – жалбоподателят трябва да има правен интерес. Правният интерес е необходима и задължителна предпоставка за подаването на жалба, като същият представлява абсолютна процесуална предпоставка за обжалване на административния акт. Интересът от обжалване е задължително условие за осъществяването на административното производство. В действителност жалбоподателката няма правен интерес от обжалването на това Постановление.

Не е спорно, че към датата на подаване на жалбата на 11.02.2025 г. и постановяване на решението на директора, е било издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0055116/24.01.2025 г., с което е постановена отмяната на наложените с Постановление №С240022-022-0055116 от 28.06.2024 г. обезпечителни мерки, като изрично в мотивите е бил посочен издаденият РА № Р-222204220065005-091-001/19.03.2024 г.

В случая, към момента на постановяване на оспорения административен акт, производството по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., е било прекратено с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. №С250022-137-0000715/28.01.2025 г., на същия публичен изпълнител, поради отмяна на РА.

По същество правният спор, който съдът следва да разреши, се свежда до въпроса дали е издадено постановление за отмяна на наложените обезпечения във връзка с отменения ревизионен акт.

Видно е от изрично изисканата от съда информация, че отговор на публичен изпълнител С. Ч., за дата и входящ номер на отписване на наложената обезпечителна мярка - възбрана на недвижим имот по постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С250022-024-0004546/24.01.2025г., като е установено, че вписване на отмяната от Агенция по вписванията не е извършена. Единствено налично вписване на обезпечителната мярка в Агенцията по вписванията има на наложена възбрана с постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С2500022-022-0006414/24.01.2025г., което не е предмет на обжалване в казуса по делото. Видно е също, че с постановлението за отмяна на наложените обезпечителни мерки по отменения ревизионен акт, както и с постановлението от същата дата за налагане на обезпечителни мерки за различен размер на задължението и по различно изпълнително дело - за сума в размер на 20 597,43, в това число лихва 10091,11 лв. и главница 10506,32 лв. по изпълнително дело №[ЕИК]/2016г., се касае за възбрана върху един и същи имот. Имотът продължава да е възбранен,

видно от справката от Службата по вписванията и по вписване на нова възбрана върху имота на 28.01.2025г., което не е предмет на правен спор.

При така изложеното, от формална страна действително е издадено постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки във връзка с отменения ревизионен акт, каквото е искането на оспорващата по жалбата й - на л. 24 от делото - по административен ред се обжалва бездействие, съответно пред публичния изпълнител е направено искане за отмяна на наложени обезпечения във връзка с отмяната на ревизионния акт.

Така очертаният предмет на правен спор - искането по жалбата пред публичния изпълнител, съответно при обжалването по административен ред, не може да бъде разширяван пред съда чрез нови искания, в това число с довод, че имотът продължавал да е възбранен. Съдът не следва да разгледа и да извърши проверка на какво основание е наложена възбраната на имота на оспорващата и доводът й, че следва да бъде вдигната.

Пред съда се обжалват само решенията, постановени при обжалването по административен ред на актове, действия и бездействия на публичен изпълнител - по арг. от чл.197, чл.267 и 268 ДОПК. Съдът няма компетентност да разгледа оплаквания или въпроси, които не са предявени пред публичния изпълнител и съответно при неблагоприятен изход да са оспорени по административен ред.

При така изложеното, обстоятелството, че имотът, предмет на постановлението за отмяна на обезпечителните мерки продължава да бъде възбранен, е неотносимо към правния спор по делото. Релевантно за разрешаването му е обстоятелството, че по искането на оспорващата е издадено постановлението за отмяна на обезпеченията, с което същото е уважено изцяло.

Съобразно изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., тъй като се касае за правен спор по процесуални въпроси.

Воден от горното и на основание чл. 268 ДОПК, Административен съд – София -град, Първо отделение, 12 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ-26 от 30.01.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП- [населено място], с което е оставена без разглеждане поради липса на правен интерес жалбата й срещу Постановление с изх. № С240022-022-0055116/28.06.2024 г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА Л. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], да заплати по сметката на ТД на НАП – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

СЪДИЯ: